

DZIENNIK ZARZĄDZEŃ I ROZKAZÓW
KOMENDY GŁÓWNEJ STRAŻY POŻARNYCH

Warszawa, dnia 16 grudnia 1968 r. **Nr 4***

TREŚC: str.

PUBLIKACJE AKTÓW USTAWODAWCZYCH I WYKONAWCZYCH

18

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 sierpnia 1968 r.

w sprawie wygaśnięcia niektórych umów ubezpieczenia, zawartych przez uspołecznione zakłady pracy (Dz. U. nr 32, poz. 218 — wyciąg)

Na podstawie art. 24 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o świadczeniach pieniężnych przysługujących w razie wypadków przy pracy (Dz. U. nr 3, poz. 8), zarządza się co następuje:

§ 1.1. Z dniem 1 września 1968 r. wygasają zawarte na koszt uspołecznionych zakładów pracy w Państwowym Zakładzie Ubezpieczeń lub w Towarzystwie Ubezpieczeń i Reasekuracji „WARTA" S. A., zwanych dalej „zakładem ubezpieczeń", umowy ubezpieczenia:

1) odpowiedzialności cywilnej uspołecznionych zakładów pracy — w zakresie szkód wyrządzonych wypadkami przy pracy osobom pozostającym z tymi zakładami w stosunku pracy,
2) następstw nieszczęśliwych wypadków — w zakresie odnoszącym się do osób pozostających z tymi zakładami w stosunku pracy.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy umów ubezpieczenia wymienionych w § 3, ust. 1 i w § 4.

. . . .

§ 3.1. Uspołecznione zakłady pracy obowiązane są zawierać z zakładem ubezpieczeń na swój koszt umowy ubezpieczenia:

1) następstw nieszczęśliwych wypadków członków Korpusu Technicznego Pożarnictwa, członków straży pożarnych oraz słuchaczy szkół i kursów pożarniczych na podstawie przepisów o ochronie przeciwpożarowej.

. . . .

§ 5.1. Uspołecznione zakłady pracy obowiązane są zawierać na swój koszt umowy ubezpieczenia w zakresie następstw nieszczęśliwych wypadków, jakie mogą się wydarzyć w drodze z domu do pracy i z pracy do domu:

1) osobom pozostającym w tych zakładach w stosunku pracy na podstawie umowy o pracę, mianowania lub powołania albo na skutek wyboru,
2) członkom lub kandydatom na członków spółdzielni pracy, pozostającym ze spółdzielnią w stosunku pracy,
3) osobom zatrudnionym na podstawie umowy o naukę zawodu, o przyuczenie do określonej pracy lub o odbycie wstępnego stażu pracy.

2. Ubezpieczenie nie obejmuje wypadków, za które poszkodowanemu przysługuje świadczenie z obowiązkowych ubezpieczeń komunikacyjnych.

3. W razie zatrudnienia pracownika w dwóch lub więcej zakładach pracy, obowiązek ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, odnosi się do zakładu pracy, który w oświadczeniu podatkowym pracownika wskazany jest jako pierwszy pracodawca. W tym przypadku świadczenie przysługuje również, jeżeli poszkodowany uległ wypadkowi w drodze do pracy do drugiego lub dalszego pracodawcy albo w drodze powrotnej.

4. Jeżeli wskutek nieszczęśliwego wypadku poszkodowany zmarł lub doznał trwałego inwalidztwa przed upływem 2 lat od daty wypadku, zakład ubezpieczeń wypłaca:

1) w razie śmierci	20 000 zł
2) w razie trwałego 100% inwalidztwa	30 000 zł

a w razie trwałego częściowego inwalidztwa, odpowiedni procent tej sumy. Jeżeli zakład ubezpieczeń wypłacił świadczenie za trwałe inwalidztwo, a poszkodowany po otrzymaniu świadczenia w następstwie tego samego wypadku zmarł, potrąca się to świadczenie z sumy przewidzianej na wypadek śmierci;

zakład ubezpieczeń nie może jednak żądać zwrotu nadpłaty.

5. W razie zbiegu umowy ubezpieczenia w zakresie następstw nieszczęśliwych wypadków, jakie mogą się wydarzyć w drodze z domu do pracy i z pracy do domu, z umową ubezpieczenia, o której mowa w § 3, ust. 1 i w § 4, ust. 1, zakład ubezpieczeń wypłaca jednorazowe świadczenie na wypadek śmierci lub trwałego inwalidztwa z wyższej sumy ubezpieczenia.

6. Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac w porozumieniu z Ministrem Finansów i Centralną Radą Związków Zawodowych określi szczegółowe zasady, według których nieszczęśliwe wypadki w drodze z domu do pracy i z pracy do domu będą uznawane za podlegające ubezpieczeniu.

§ 6. Wykonanie rozporządzenia porucza się Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Płac, Ministrowi Finansów i właściwym ministrom.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
wz. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady
Ministrów

19

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 września 1968 r.

w sprawie stosowania ustawy o ochronie przeciwpożarowej do podziemnych zakładów górniczych (Dz. U. nr 35, poz. 243)

Na podstawie art. 32, ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120), zarządza się co następuje:

§ 1. W zakresie ochrony przeciwpożarowej podziemny zakład górniczy dzieli się na:

1) podziemne wyrobiska wraz ze znajdującymi się w nich urządzeniami i maszynami oraz obiekty, urządzenia i maszyny na powierzchni, związane bezpośrednio z prowadzeniem ruchu w podziemnych wyrobiskach, to jest wieże szybowe, urządzenia wyciągowe, wentylatory, kompresory i budynki przyszybowe wraz ze znajdującymi się w nich zakładami przeróbczymi,
2) obiekty na powierzchni wraz z urządzeniami pomocniczymi i maszynami, takie jak warsztaty, magazyny, składy drzewne i węglowe, budynki administracyjne, specjalne, łaźnie.

§ 2.1. Przepisy ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. nr 20, poz. 120) stosuje się do podziemnych zakładów górniczych w zakresie ochrony przeciwpożarowej obiektów, urządzeń i maszyn, znajdujących się na powierzchni tych zakładów (§ 1, pkt 2).

2. Do obiektów podziemnych zakładów górniczych wymienionych w § 1, pkt 1 stosuje się w zakresie ochrony przeciwpożarowej przepisy wydane na podstawie art. 82, pkt 2 Prawa górniczego, z dnia 6 maja 1953 r. (Dz. U. z 1961 r., nr 23, poz. 113).

§ 3. Właściwi ministrowie w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Prezesem Wyższego Urzędu Górniczego określają organizację służby przeciwpożarowej w podziemnych zakładach górniczych.

§ 4. Przepisy niniejszego rozporządzenia mają również odpowiednie zastosowanie w razie prowadzenia lub utrzymywania w odkrywkowym zakładzie górniczym pomocniczych podziemnych wyrobisk górniczych.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
J. Cyrankiewicz

W.Z.Graf. W-wa. Zam. 5664 z dn. 18.XII.68 r. P-7.